

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 9T/95/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413010228
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Kňazúrová
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5413010228.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín samosudkyňou JUDr. Renátou Kňazúrovou v trestnej veci obžalovanej Y. V. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.10.2015 takto

rozhodol:

Obžalovaná Y. V., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom N. L., I.. E. XXX/X, prechodne bytom N. L., O. XXXX/XX, nezamestnaná, rozvedená, na slobode,
je vinná, že

v N. L. a všade tam, kde sa zdržiavala v období od 01.08.2011 do súčasnej doby, napriek zákonnej povinnosti vyživovať svoje deti, ktorej rozsah bol určený rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 2P/180/2007 z 20.06.2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp.zn. 10CoP/55/2008 zo dňa 11.11.2008, 4P/93/2011 zo dňa 07.08.2014, 6C/24/2014 zo dňa 30.09.2015 na syna U., nar. XX.XX.XXXX sumou 1.900,- Sk, t.j. 63,07 eur mesačne, následne od 28.02.2013 sumou 30,- eur mesačne a na syna N., nar. XX.XX.XXXX sumou 2.300,- Sk, t.j. 76,35 eur, následne od 18.02.2014 do 31.05.2015 sumou 30,- eur mesačne vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám otca H. V., nar. XX.XX.XXXX a následne k rukám U. a N. V., vyživovaciu povinnosť si vôbec neplnila, pričom o pravidelný príjem prišla vlastnou vinou, nakoľko v rozhodnom období bola viackrát zamestnaná a pracovný pomer bol vždy ukončený dohodou alebo okamžitým skončením, nakoľko obvinená sa do práce nedostavila, teda vážny záujem o prácu neprejavovala, čo je preukázané aj dvojnásobným vyradením z evidencie nezamestnaných z dôvodu nespolupráce obvinenej, je poberateľkou dávky v hmotnej núdzi, používa mobilný telefón, teda mala príjem aspoň na úhradu minimálneho výživného, čo však neuhradila, čím jej vznikol dlh na výživnom v prospech syna U. od 01.08.2011 do 26.10.2015 vo výške 2.158,33 eur a v prospech syna N. od 01.08.2011 do 31.05.2015 vo výške 2.816,85 eur,
9T/95/2013
2.

teda

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnila úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a takto konala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

čím spáchala

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák.,
a za to sa
odsudzuje

podľa §§ 207 ods. 3, 36 písm. j), 38 ods. 3 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona súd výkon trestu podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu na 20 (dvadsať) mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Dolnom Kubíne podal dňa 11.12.2013 na Y. V. obžalobu pre spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na tom skutkovom základe, ako je popísané a právne kvalifikované v predmetnej obžalobe.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovanej, svedkov C. Q., C. M.L., U. V., R. W., A. R., H. V., N. V., G. N., prečítal listinné dôkazy, a to pripojené spisy Okresného súdu Dolný Kubín 4P/93/2011, 5C/116/2013, 6C/24/2014, výpisy z účtu H. V., výpisy z účtu obžalovanej, potvrdenia o jej príjme, rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín 2P/180/2007, 9T/38/2011, 9T/65/2012, správy súdneho exekútora, správy Trenčianskej univerzity A. Dubčeka v Trenčíne, správy Obchodnej akadémie Dolný Kubín, správy OR PZ Dolný Kubín, správy Okresného úradu Dolný Kubín, odboru katastrálneho, správy ÚPSVaR Dolný Kubín, Obvodného úradu Dolný Kubín, Sociálnej poisťovne Dolný Kubín, správ predchádzajúcich zamestnávateľov obžalovanej a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Obžalovaná na hlavnom pojednávaní uviedla, že od 18.04. do 19.05.2011 pracovala vo firme Bremi, za mesiac tam zarobila 20,- eur a následne z tejto pracovnej pozície odišla. Zaujímal sa o prácu, následne od 23.01. do 14.03.2012 pracovala vo firme Drozd s.r.o. ako
9T/95/2013
3.

predavačka, v januári zarobila 23,24 eur, vo februári 69,72 eur a v marci 19,92 eur. Keďže zamestnávateľ uprednostnil pracovníčku z regiónu Tvrdošín, ukončil s ňou pracovný pomer. Od 10.04.2012 do 25.05.2012 pracovala v spoločnosti North market s.r.o. Dolný Kubín, bez udania dôvodu jej bolo oznámené, že do práce už chodiť nemusí. Za mesiac apríl zarobila 16,60 eur a za máj rovnakú sumu. Brigádnicky pracovala v Tesco od 15.10.2012 do 30.12.2012, kde zarobila 4,88 eur. Od 30.12.2012 do 30.04.2013 pracovala v hoteli Grand v Jasnej a zarobila v priemere 500,- eur mesačne, pracovala aj 17 hodín denne a keďže sa jej zhoršoval zdravotný stav, z práce odišla a ani v čase, kedy zarábala 500,- eur mesačne výživné neuhrádzala, pretože bola zadlžená, jej dcéra, o ktorú sa osobne starala, potrebovala finančnú pomoc, keďže študovala na vysokej škole a trpela mentálnou anorexiou. Preto dcéru uprednostnila pred synmi, ktorí v tom čase netrpeli núdzou, pretože mali príjmy ako hráči hokeja a podporoval ich otec. Výsledok jej nepriaznivej finančnej situácie bol osobný bankrot. Snažila sa získať finančné prostriedky aj z prenájmu rodinného domu, ktorého bola podielovou spoluvlastníčkou, avšak bývalý manžel tieto jej snahy zmaril.

Svedkyňa C. Q. pred súdom vypovedala, že bola bývalou kolegyňou obžalovanej v spoločnosti Topcar s.r.o. a uviedla, že obžalovaná nevedla nákladný spôsob života a kupovala si len základné potraviny. Finančne podporovala svoju dcéru. Dvakrát bola osobne prítomná v dome obžalovanej, keď tam prišli záujemcovia o kúpu alebo prenájom, bývalý manžel obžalovanej však toto zmaril.

G.. C. M. potvrdil, že obžalovaná mala záujem o predaj rodinného domu, ktorého bola spoluvlastníčkou, realitná kancelária, v ktorej pracoval, nezískala súhlas druhého spoluvlastníka - bývalého manžela obžalovanej na predaj. Odmietal aj akýkoľvek prenájom rodinného domu.

Svedok U. V. pred súdom uviedol, že od 01.04.2011 ho živil výhradne otec, v rokoch 2011 až 2013 žil v Taliansku, kde hral hokej, všetky náklady mu platil otec. Z Talianska sa vrátil 01.04.2013, kedy ukončil 2. ročník Obchodnej akadémie v Dolnom Kubíne a od augusta 2013 študoval na Obchodnej akadémii v Košiciach, pretože hral hokej za HC Košice ako junior, pričom s klubom má zmluvu a mesačne dostával odmenu 300,- eur, z toho späť klubu platil poplatok 50,- eur mesačne. Otec ho v tomto období podporoval čiastočne sumou 50,- až 70,- eur, nakoľko sa snažil vyjsť z peňazí, ktoré zarobil. S matkou sa už dlhšiu dobu nestretáva. Súdu predložil prehľad plnenia vyživovacej povinnosti obžalovanou za žalované obdobie.

Svedkyňa R. W. pred súdom vypovedala, že obžalovaná mala záujem o predaj rodinného domu a údaje poskytla ich realitnej kancelárii, rovnako mala záujem o prenájom rodinného domu, ktorého bola spoluvlastníčka, avšak jej bývalý manžel s tým nesúhlasil, hoci dom mohol byť prenajatý za sumu 600,- eur mesačne.

G.. A. R. sa vyjadril, že ako správca konkurznej podstaty riešil predaj nehnuteľnosti - rodinného domu, ktorého spoluvlastníčkou je obžalovaná a v čase výsluchu svedka pred súdom bola vec v štádiu zaslanej výzvy na uplatnenie predkupného práva H. V. za sumu 35.000,- eur. Ako správca konkurznej podstaty nevyvíjal

9T/95/2013

4.

aktivity smerujúce k prenájomu rodinného domu, nakoľko bývalý manžel obžalovanej s týmto nesúhlasil.

Svedok H. V. pred súdom vypovedal, že od 01.04.2011 do dňa výsluchu na súde zabezpečoval výživu synov a ich potreby súvisiace so štúdiom výlučne on. Rovnako zaplatil všetky výdaje súvisiace s pobytom U. v F. a U. v čase príjmu z HC Košice v sume 300,- eur mesačne si z tohto príjmu platil povinné odvody, klubový poplatok 50,- eur mesačne a zvyšok peňazí používal na úhradu ubytovania a stravy. Otec mu pravidelne posielal 50,- až 70,- eur mesačne. Na ďalšieho syna okolo 100,- eur mesačne. Vyjadril ochotu odkúpiť spoluvlastnícky podiel obžalovanej v spoločnej nehnuteľnosti za sumu 35.000,- eur.

Svedok N. V. sa vyjadril k tomu, že matka mu neuhradila žiadne výživné od 01.04.2011. Z uvedeného dôvodu v minulosti poberal náhradné výživné, ktoré mu bolo odňaté, keď otec so svojim príjmom prekročil zákonom prípustnú hranicu. V čase výsluchu bol študentom 5. ročníka Trenčianskej univerzity, kde za ubytovanie platí 70,- eur mesačne. Popri štúdiu brigáduje a amatérsky hráva hokej za Trenčiansku univerzitu, pričom výdavky s tým spojené si uhrádza sám. Otec ho finančne podporuje sumou okolo 100,- eur mesačne.

Svedok G.. G. N., bývalý tréner U. V. sa vyjadril k tomu, že v Taliansku ho finančne podporoval otec, rovnako mu kúpil celú hokejovú výstroj.

Z dohody o uznaní dlhu a splátkach na č.l. 565 spisu bolo zistené, že veriteľ ÚPSVaR Dolný Kubín a dlžník H. V. (otec U. a N. V.) uzatvorili 09.04.2014 dohodu, predmetom ktorej je pohľadávka štátu v sume 610,98 eur, ktorá vznikla na základe rozhodnutia č. 2014/13568 zo dňa 13.02.2014 vrátiť náhradné výživné vyplatené za obdobie od 01.04.2011 do 31.07.2011 (okrem predchádzajúceho obdobia). Z toho vyplýva, že povinná osoba musela plniť výživné, keďže H. V. ako oprávnenému vznikla povinnosť vyplatené náhradné výživné za toto obdobie vrátiť. Z uvedeného dôvodu preto súd upravil skutkovú vetu od 01.08.2011. Nakoľko od podania obžaloby do rozhodnutia súdu došlo ku zmenám vo výške vyživovacej povinnosti, súd aj v tomto smere menil skutkovú vetu tak, že rozsah vyživovacej povinnosti u obžalovanej bol určený rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 2P/180/2007 z 20.06.2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp.zn. 10CoP/55/2008 zo dňa 11.11.2008, 4P/93/2011 zo dňa 07.08.2014, 6C/24/2014 zo dňa 30.09.2015 na U. V. sumou 63,07 eur mesačne a následne od 28.02.2013 sumou 30,- eur mesačne a na N. sumou 76,35 eur a následne od 18.02.2014 do 31.05.2015 (kedy vyživovacia povinnosť obžalovanej zanikla) sumou 30,- eur mesačne, čím vznikol dlh na výživnom v prospech U. V. od 01.08.2011 do 26.10.2015 vo výške 2.158,33 eur a v prospech N. V. od 01.08.2011 do 31.05.2015 vo výške 2.816,85 eur.

Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že obžalovaná sa trestnej činnosti popísanej v obžalobe dopustila ako osoba plne trestne zodpovedná, skutok je trestným činom zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, pretože obžalovaná najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnila úmyselne svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného a to závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas (§ 138 písm. b)

9T/95/2013

5.

Trestného zákona) a z trestnej činnosti je obžalovaná priamo usvedčovaná svedeckou výpoveďou H. V., N. V., U.A. V., ktorí potvrdili, že obžalovaná si vyživovaciu povinnosť neplnila od 01.08.2011 do dňa vyhlásenia rozsudku ani v minimálnej výške. Z listinných dôkazov zhromaždených v spisovom materiáli vyplýva, že v rozhodnom období obžalovaná mala príjem od spoločnosti Drozd s.r.o. Čadca, North market s.r.o. Dolný Kubín, Tesco Stores SR a.s. Dolný Kubín, zo zamestnania v Grand hoteli Jasná, bola spoluvlastníčkou rodinného domu zapísaného na LV č. XXXX k.ú. G. R.. V období od 15.11.2011 do 14.01.2013 bola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie a bola vyradená pre nespoluprácu, keďže sa nedostavovala na úrad v určených termínoch.

Ku osobe obžalovanej súd zistil, že táto bola v minulosti jedenkrát súdom trestaná, pričom sa na ňu hľadá, akoby nebola odsúdená. Dňa 20.02.2013 bol na majetok obžalovanej vyhlásený konkurz. Od októbra 2013 do marca 2014 poberala dávku v hmotnej núdzi v sume 179,30 eur.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutom na ich rozhodnutie. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Trestného poriadku pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní smie súd prihliadnuť len na dôkazy ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 207 ods.1 Trestného zákona prečinu zanedbania povinnej výživy sa dopustí ten, kto najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného, pričom podľa ods. 3 písm. b) uvedeného ustanovenia, takto koná páchatel závažnejším spôsobom - to znamená podľa § 138 písm. b) Trestného zákona po dlhší čas.

Objektom tohto trestného činu je nárok na výživu, ktorý vyplýva zo Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. Objektívna stránka spočíva v konaní páchatela, ktorý najmenej 3 mesiace v období 2 rokov neplní čo aj z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovávať iného alebo v konaní páchatela, ktorý sa najmenej 3 mesiace v období 2 rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovávať iného a taký čin spácha závažnejším spôsobom konania. Podľa § 15 Trestného zákona - písm. a) je

9T/95/2013

6.

trestný čin spáchaný úmyselne ak páchatel chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom alebo - písm. b) vedel, že svojim konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený. Vyživovacia povinnosť spočíva v poskytovaní peňažného plnenia alebo naturálnych potrieb, ktoré sú nevyhnutné na existenciu a tvoria obsah výživy. Podľa § 28 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine sú súčasťou rodičovských práv a povinností najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj dieťaťa. Podľa § 62 ods. 1 citovaného zákona plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že obžalovaná sa dopustila prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. b) Trestného zákona, pretože ako rodič a plne trestne zodpovedný subjekt zanedbala vyživovaciu povinnosť rodiča voči svojim deťom, ktorá jej vznikla na základe Zákona o rodine a ktorej rozsah jej bol určený rozsudkami

Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 2P/180/2007, 4P/93/2011, 6C/24/2014. Obžalovaná sama pred súdom potvrdila, že hoci v rozhodnom období mala príjem, vo výžive uprednostnila dcéru, o ktorú v tom čase vykonávala osobnú starostlivosť a na výživu synov ničím neprispievala.

Pri druhu a výmere trestu súd u obžalovanej ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) trestného zákona vyhodnotil skutočnosť, že obžalovaná viedla pred spáchaním trestného činu riadny život, čo súd zohľadnil postupom podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona, kedy ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Z uvedeného dôvodu súd obžalovanej ukladal trest odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby a to pri zohľadnení pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ktoré podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona zistil. Výkon trestu súd u obžalovanej podmienene odložil a určil primeranú skúšobnú dobu vo výmere 20 mesiacov. Súd neukladal obžalovanej v rámci skúšobnej doby povinnosť zaplatiť dlhované výživné, nakoľko podľa vyjadrenia správcu konkurznej podstaty bola pohľadávky na výživnom pre U. V. a N. V. riadne prihlásená u správcu konkurznej podstaty a nebola popretá, pričom k jej uspokojeniu dôjde po schválení rozvrhu výťažku zo speňaženého majetku.

S poukazom na všetky uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnila úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a takto konala závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.)

Odvolanie môžu podať:

-prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

-obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

-príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

-zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť 9T/95/2013

7.

výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)

-štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

-poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

-zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.